

[Jens Thoft]

Begrundelse

Svenske fredsorganisationer har afsløret, at de svenske firmaer Bofors og Karlskrona værf via delvis illegale datterselskaber i Singapore i forståelse med Singapores flådemyndigheder i årevis har videreeksporteret svenske våbensystemer til en række lande i Mellemøsten og Asien omfattet af svensk forbud mod våbeneksport. Nu oplyses det i bl.a. Søfart den 11. september 1992, at Danyard Aalborg har leveret den første af 4 overbygninger til ministrygere af Landsortklassen som underleverandør for Karlskrona Varv, der bygger for Singapore Navy. Med spørgsmålet ønskes oplyst, hvilken garanti de danske myndigheder har for, at leverancerne denne gang rent faktisk ender hos Singapore Navy, og om ministeren efterfølgende vil kontrollere, om leverancerne faktisk overholder de »end user-erklæringer«, der udstedes af Singapore Navy.

Svar (16/10 92):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg skal henvise til justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2.

Spm. nr. S 28 Til *skatteministeren* (9/10 92) af:**Jens Thoft** (SF):

»Kan skatteministeren bekræfte, at aftaler/dokumenter, der underskrives pr. telefax, ikke er stempelafgiftspligtige, jf. stempelafgiftslovens § 7, og kan ministeren oplyse, om domstolene tillægger en bekræftelse pr. fax retsvirkninger?«

Begrundelse

Spørgeren er underrettet om, at en lang række afgiftspligtige fortolker ordlyden i stempelafgiftslovens § 7, stk. 3, hvori det hedder: »Telegrafiske meddelelser og fjernskrivermeddelelser betragtes ikke som skriftlige.« I stk. 1 og 2 i samme paragraf er anført, at kun skriftlig accept af tilbud er stempelpligtig, og at en parts skriftlige bekræftelse af en mundtlig aftale er afgiftspligtig.

Da domstolene mig bekendt for længst har accepteret en bekræftelse afsendt pr. fax som

retsgyldigt dokument, opstår der et klart hul i lovgivningen, såfremt der ikke skal betales stempelafgift, blot underskriften på dokumentet fremsendes pr. fax.

Jeg er således også gjort bekendt med, at pengeinstitutterne ikke længere finder det nødvendigt at slæbe kunderne til Malmø, Flensborg eller London for at underskrive låneaftaler med pengeinstitutternes udenlandske filialer, for at kunne undgå stempelafgift (og sikre pengeinstitutterne del i den skattemæssige udlandslempelse i den danske skat). Når underskriften afsendes pr. fax, betragtes den af pengeinstitutterne i teknisk forstand ikke som værende sket her i landet, jf. stempelafgiftslovens § 3.

Men er det lovligt, bør ministeren omgående tage initiativ til en lovændring, og er det ulovligt, bør ministeren omgående sikre, at myndighedernes kontrolinstanser stopper den ulovlige omgang med stempelafgiftsloven.

Svar (19/10 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at der ikke opstår et stempelpligtigt dokument ved selve overførslen af meddelelse via telefax. Ligeledes kan jeg bekræfte, at domstolene efter det for mig oplyste i praksis tillægger en underskrevet bekræftelse pr. telefax retsvirkninger.

Telefax er i realiteten en fjernkopiering, og afgørende er derfor, om det materiale, der gøres til genstand for telefax, er underkastet stempelpligt.

Det er således rigtigt, at en telefax, hvori f.eks. en af parterne bekræfter en låneaftale, ikke i sig selv er stempelpligtig. Indeholder telefaxen imidlertid kopi af en af parternes underskrift, må der som grundlag for telefaxen eksistere en underskrevet bekræftelse. Denne er stempelpligtig, hvis parterne er hjemmehørende her i landet eller en af parterne er hjemmehørende her og bekræftelsen er underskrevet her i landet, jf. stempelovens § 3.

Spm. nr. S 5 Til *boligministeren* (6/10 92) af:**Pelle Voigt** (SF):